

GRUBALA (1) *sb m*

N sg grubala.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek nieokrzesany, prostak:

Szereg: »grubala albo chłoptas«: gdiż w takowym łą dymy grube á tak znać iż on grubo żywie, y łąm też mułi być grubala albo chłoptas. *MiechGlab* L5.

Synonimy: *drwal, dubiel, gbur, grundal, grundychwał, grundys, kozica, nieuczosaniec, nieuk, pień, prostak, woł.*

Cf **GRUBIJAN**

KW